

تقویم تاریخ

رخداد

■ رسمیت یافتن واکسیناسیون (ایمن‌سازی) با تزریق واکسن بیماری ابله برای نخستین بار به یک بیمار ۸ ساله، توسط ادوارد جنر، پزشک انگلیسی (۱۷۹۶ میلادی)

■ تسلیم یقید و شرط هلند به آلمان نازی در پی بمباران شدید روتردام توسط نیروی هوایی آلمان (۱۹۴۰ میلادی)

■ تصویب استقلال بحرین در مجلس شورای ملی پس از اعلام استقلال این کشور (۱۳۴۹ خورشیدی)

■ قرار گرفتن نخستین ایستگاه فضایی ایالات متحده با نام اسکای لب، در مدار زمین (۱۹۷۳ میلادی)

طلوع

■ داتنه - شاعر و نویسنده ایتالیایی و از بزرگترین شاعران قرون وسطی اروپا، صاحب آثاری چون: کمذی الهی، ضیافت، زندگانی نو (۱۲۶۵ میلادی)

■ اولافور گریمسون - رئیس جمهوری ایسلند از اگوست ۱۹۹۶ تا یکم اگوست ۲۰۱۶ به مدت پنج دوره، صاحب طولانی‌ترین مدت زمان تصدی سمت ریاست جمهوری در تاریخ ایسلند (۱۹۴۳ میلادی)

■ مسازک زاکربرگ - موسس آمریکایی وبگاه شبکه اجتماعی آنلاین با عنوان ثبت‌شده فیس‌بوک (۱۹۸۴ میلادی)

غروب

■ هانری چهارم - پادشاه فرانسه از ۱۵۸۹ تا هنگام مرگ، قتل به دست یک کاتولیک متعصب به نام فرانسوا اولیاک (۱۶۱۰ میلادی)

■ آگوست استریندبرگ - نویسنده سوئدی، از بنیان‌گذاران تئاتر مدرن و معروف به شکسپیر سوئد (۱۹۱۲ میلادی)

■ ریتا هیورت - بازیگر شهیر سینمای آمریکا، نقش آفرین در آثاری چون: خون و شمشیر، گیلدا، سالومه، میزهای تک نفره (۱۹۸۷ میلادی)

■ راسی پورام نارایان - داستان‌نویس هندی، در سن ۹۵ سالگی، معروف به خفوف هند (۲۰۰۱ میلادی)

قاب کوچک

۲۸ بازی جرج لوکاس (راست) و استیون اسپیلبرگ در پشت صحنه فیلم «معبود مرگ» (۱۹۸۴) - از سری ایندیاناجونز

۷۴ سال پیش، برابر با چهاردهم می ۱۹۴۴ میلادی، جرج لوکاس، تهیه‌کننده و کارگردان شهر سینمای آمریکا و یکی از سه ریش‌خو معروف هالیوود - در کنار فرانسیس فورد کاپولا و استیون اسپیلبرگ - در مودستو ایالت کالیفرنیا به دنیا آمد. لوکاس را پیش از هر چیز به خاطر مجموعه «جنگ ستارگان» در جهان می‌شناسند؛ سری فیلم‌های فضایی حماسی که سر منشأ انقلاب تکنولوژیک در صنعت سینما شدند. او همچنین در خلق سری «ایندیاناجونز» در قامت تهیه‌کننده یاریگر دیگر کارگردان نامدار سینمای جهان یعنی استیون اسپیلبرگ بود.

نگاه

«مذاکره» به عنوان مهارتی برای پیشرفت

مصطفی عباسی | دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره شغلی

در دهه‌های گذشته زنان از لحاظ حرفه‌ای به موفقیت‌های چشمگیری دست پیدا کرده‌اند با این حال هنوز فاصله زیادی از لحاظ حقوق و مزایا میان زنان و مردان در محیط کار وجود دارد. «مذاکره کردن» برای کاهش این فاصله و به دست آوردن مزایای بیشتری، یکی از مهارت‌هایی است که به زنان برای بهبود وضع حرفه‌ای‌شان کمک می‌کند. اما عوامل مختلفی به عنوان موانع درونی یا بیرونی، زنان را از مطرح کردن تقاضاهای خود باز می‌دارد. مذاکره کردن هم مانند بسیاری از رفتارها، تحت تأثیر باورهای فرهنگی قرار دارد. عموماً تقاضای مردان برای ترفیع، موقعیت کاری بهتر، حقوق بالاتر یا گرفتن پروژه‌های خاص، امری طبیعی و پیشرفت‌گرایانه محسوب می‌شود که از یک مرد انتظار می‌رود، در حالی که داشتن چنین درخواست‌هایی از جانب زنان ممکن است به عنوان طمع، زیاده‌خواهی و سنگدل بودن برچسب زده شود. اغلب زنان نیز به شکل ناخودآگاه تحت تأثیر چنین باورهایی در مورد توانایی‌ها و موقعیت‌های حرفه‌ای خود قرار دارند. بر اساس مطالعه‌ای که در

۶۳ سال پیش، برابر با بیست و چهارم اردیبهشت ۱۳۳۴ خورشیدی، موسیقی‌دان نوازنده چیره‌دست ستور در تیسار به دنیا آمد. او مقدمات موسیقی را از شش سالگی تا پایان دوره متوسطه نزد پدرش، حسن مشکاتیان، که استاد ستور نوازی و آشنای با ویلن و سمفون بود، آموخت و سال ۱۳۵۳ پس از ورود به دانشکده هنرهای زیبا در دانشگاه تهران به آموختن ردیف میرزا عبداللهد نزد نوری‌خان برآمد و ردیف موسیقی سنتی نزد دکتر آفریوش صفوت پرداخت. او نوازندگی ستور را در مرکز حفظ و اشاعه موسیقی ادامه داد و توانست در نوازندگی این ساز به مهارت چشمگیری دست پیدا کند. همچنین توانست کارهای بزرگ فراروانی را در زمینه آهنگسازی و نوازندگی ستور به ویژه در زمینه ساخت قطعات همنازای (ارکسترال)، تصنیف و تکنوازی انجام دهد. مشکاتیان از سال ۱۳۵۶ همکاری با رادیو آزادی را برقرار کرد. پس از واقعه ۱۷ شهریور ۱۳۵۷ از رادیو استغداد و موسسه چاووش را با همکاری هنرمندان گروه عارف و شید تشکیل داد. از سال ۱۳۵۸ تا ۱۳۶۷ با محمدرضا شجریان همکاری داشت که نتیجه این همکاری آثار ماندگاری چون بیداد، آستان جانان، سر عشق، نوا، دستا، گنبد میا و جان عشاق بود. او در همه این آثار به عنوان آهنگساز نوازنده ستور همکاری داشت. مشکاتیان همچنین کارهایی مانند کار با نوازندگان چون سید علیزاده و محمدرضا لطفی و خوانندگانی چون علی‌جهانداد، ایرج بسطامی، علیرضا افتخاری، حمیدرضا نوربخش، علی رستمیان و شهرام ناظری در کارنامه خود دارد. پرویز مشکاتیان سی‌ام شهریور سال ۱۳۸۸ در سن ۵۴ سالگی بر اثر نارسایی قلبی درگذشت.

فوکوس

پس از بیرون رفتن آمریکا از برجام، این نکته به درستی از زبان برخی کنشگران و اندیشه‌وران اجتماعی و سیاسی شنیده شد که آنچه هم‌اکنون کشور ما پیش از هر چیزی به آن نیازمند است، همدلی و همراهی میان حاکمیت و مردم است، یعنی در شرایطی که کشور در شرایط تحریمی بیشتری از سوی آمریکا قرار می‌گیرد شاید بیش از هر چیز، همبستگی ملی باشد که می‌تواند کارگر بپسند و از دشواری‌ها و آسیب‌های احتمالی تحریم‌های تازه، جلوگیری کند. ناگفته نماند که یک سر این داستان، دولت و در کل حاکمیت است که می‌تواند با توجه بیشتر به برابری و آزادی‌های مدنی، فرهنگی و سیاسی، سپهر چیره بر رفتارهای سیاسی و اجتماعی مردم را با تصمیم‌های خود، همسو و همدلانه کند. بی‌گمان پویایی هر چه بیشتر فضای سیاسی و مدنی، به امید و شادابی بیشتر دامن می‌زند و ایستادگی بر برابر شرایط بد احتمالی را آسان‌تر می‌سازد. در این زمینه، به ویژه شفاف‌سازی هر چه بیشتر اقتصادی و مبارزه با فساد

حرف روز

لجاجت با ایستادگی فرق دارد

می‌تواند بسیار کارآمد باشد که البته همه رکن‌های حاکمیت در آن نقش دارند. اما یک سر داستان هم به خورد مسئولانه خود ما شهروندان برمی‌گردد، بعید می‌دانم کسی بتواند ادعا کند که آنچه بر سیاست این کشور رفته و می‌رود بدون کم و کاستی است. پس مسأله دفاع بی‌چون و چر از تصمیم‌های کلانی نیست که در زمینه‌های گوناگون، از سوی فرادستان سیاسی کشور گرفته می‌شود. مسأله به مسئولیت‌های شخصی خود ما برمی‌گردد و این که تا چه اندازه نسبت به آینده خود و کشور، احساس مسئولیت می‌کنیم، از موضوع مصرف آب بگریزد تا خرید دلار که این روزها، تب آن بالا گرفته است. یا این که در فضای مجازی، سنجشگرانه‌تر برخورد کنیم و هر سخنی را زود، باور نکنیم و به صرف این که انتقادی است، گسسترش ندهیم. گوش سپردن بی‌چون و چرابه هر جریان سیاسی منتقدی، نشانه دور بودن از اندیشه سنجشگر است و نه نشانه روشنفکری. در گستره جامعه مدنی نیز، باید حساب‌شده و سنجیده‌تر سخن گفت و رفتار کرد. کنشگر مدنی، قهرمان نیست و هزینه دادن را اصل نمی‌داند. جامعه مدنی باید از قهرمان‌سازی، خودنمایی، ایدئولوژی‌کداندیشی، هر چه بیشتر دور شود. گاهی ترسیدن از نترسیدن سخت‌تر است؛ برای ترسیدن

مهدی پهلوی

آموزگار

تلاش‌های بیداری

حق اشتباه کردن

«شهامت از آن آنان است که خودشان را یک روز صبح در آینه نگاه می‌کنند و روشن و صریح این عبارت را به خودشان می‌گویند، فقط به خودشان: «یا من حق اشتباه کردن دارم؟» فقط همین چندواژه...»

شهامت نگاه کردن به زندگی خود از رویه‌رو... و هیچ هماهنگی و سازگاری در آن ندیدن... شهامت همه چیز را شکستن، همه چیز را زورور کردن... به خاطر چه خواهی؟ خودخواهی محض؟ البته که نه، نه به خاطر خودخواهی... پس چه؟ عزیزه‌نقا؟ میل به زنده ماندن؟ روشن‌بینی؟ ترس از مرگ؟

شهامت با خود رویه‌رو شدن. دست یک یک بار در زندگی، رویه‌رو با خود، تنها خود همین.

«حق اشتباه» ترکیب بسیار کوچکی از واژه‌ها، بخش کوچکی از یک جمله، اما چه کسی این حق را به تو خواهد داد؟

چه چیزی جز خودت؟»

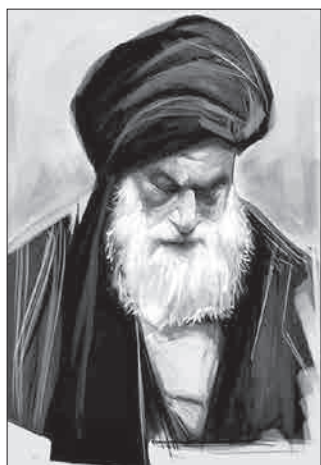
روزمزگی‌های یکنواخت/ آنا گاولدا

الهام‌بخش چینیان

متن بالا قسمتی از داستان کوتاه «روزمزگی‌های یک زن» نوشته «آنا گاولدا» است که در کتاب «من او را دوست داشتم» آمده است. آنا گاولدا راوی زندگی زن اروپایی امروز است، اما در این روایت دغدغه‌های جنسیتی و فمینیستی را در اولویت خود قرار نمی‌دهد. او بیش از هر چیز به روابط میان آدم‌ها تکیه می‌کند و می‌خواهد تا کمالی‌هایی را که در دور تند زندگی امروز زیر پوست زندگی گم شده‌اند، بیرون بکشد. آنا گاولدا این بار سراغ زنی رفته است که درست مانند بیشتر قهرمان‌هایش، خواننده از لحظه‌ای که او فروریخته است وارد داستان زندگی‌اش می‌شود. گاولدا این بار از زاویه‌های دیگر به سراغ مشکلات پس‌برده زندگی امروز رفته است، اما باز هم همه چیز حول محور خیانت می‌چرخد، راوی گاولدا پس از شکستی که به واسطه خیانت همسرش با آن رویه‌رو شده، درگیر مدار ماجرای تازه‌ای می‌افتد، اما این بار تنها شاهد است.

روایت

اندر حکایت یک فتوا و قلیان‌های شکسته

ناصرالدین شاه در سومین سفرش به فرنگ، در تاریخ ۱۲ شعبان ۱۲۰۶ هجری قمری مطابق با ۱۸۸۹ میلادی از راه روسیه به انگلستان رفت. در این سفر که به ترغیب صدراعظم امین‌السلطان بود، شاه در اثر ولخرجی زیاد همه پول مملکت را به باد می‌دهد، به همین راحتی پس تصمیم می‌گیرد برای رفع این مشکل امتیازی را در زمینه کشت، توزیع و فروش توتون و تنباکو از حیط ملت و نه ائرت پدرش، به یک نفر انگلیسی به نام «ماژور تالبوت» واگذار و در مقابل ۲ هزار لیره دریافت کند.

در پی مذاکره با ماژور تالبوت، رئیس کمپانی رژی در لندن، امتیاز انحصار دخانیات ایران در ۲۸ رجب‌السنال ۱۳۰۸ به این کمپانی اعطا شد، که این کار صدای تعدادی از روحانیون را درآورد. مردم هم که از این پیشامد به شدت رنجیده خاطر بودند از فتوای آیت‌الله میرزای شیرازی، مجتهد و مرجع تقلید زمان، دال بر تحریم استعمال توتون و تنباکو استقبال کرده، سر به شورش برداشتند و همه به طور جدی از پیر و جوان و زن و مرد از استعمال دخانیات و به خصوص قلیان که رایج آن زمان بود خودداری کردند. این میان زنان محرم‌سرای سلطان صاحب‌قران هم نه تنها

از چاقی کردن قلیان برای حضرت والا استنکاف ورزیدند که جملگی آنها را زدن خرد و خاکشیر کردند.

سرمداران وقت خصوصاً امین‌السلطان (بابی اصلی این ماجرا بودند) و گسترش میرزا حسن آشتیانی که رهبری قیام را به عهده داشت تهدید به نفی بلد کردند و شورشیان را اشرار الواط خواندند. ولی میرزا حسن منتظر نشد، خود تصمیم به عزیمت گرفت که مردم با شور و هیجان مانع شدند، خلاصه قیام بالا گرفته و مردم عاصی مورد سرکوب مسلحانه قرار گرفتند که منجر به کشته و زخمی شدن عده‌ای شد. نهایتاً شورش به سایر ولایات سرایت کرد. در این رابطه امین‌السلطان به عموم حکام ولایات، تلگرافی صادر می‌کند مبنی بر مورد

